

ELKE DAG EEN tekening

Mathilde Renes tekent haar leven in een dagboek. Meestal wordt dat een tekening van haar tuin, want daar is zij het gelukkigst.

FOTOGRAFIE: DWIT (STILLESSE TEKENING: WIKONEL LANDSHIRE)

Naam: Mathilde Renes
Beroep: Beeldend kunstenaar
Woont: Sinds 1998 op een woonboot op het Spaarne in de buurt van Haarlem
Familie: Getrouwd met Onno, twee zoons, twee dochters, twee kleindochters
[Facebook.com/mathilde.renes](https://www.facebook.com/mathilde.renes)
mathilderenes.com

Je heb bloemen op tafel, bloemen in je tuin, bloemen op je kleren... Heb je ook een favoriete bloem? "Ik ben gek op rozen – ik heb wel tachtig soorten in mijn tuin, vooral die hoge ramblers vind ik prachtig – maar echt één favoriet heb ik niet. Ik ben ook dol op papavers, stokrozen, vingerhoedskruid, lathyrus, goudsbloemen en geraniums omdat die zo mooi tussen alles doorweven en lang bloeien. Ik houd denk ik vooral van die informele, 'losse' bloemen.

Waar ik dan weer helemaal niet van houd zijn coniferen. En op hosta's heb ik het ook niet. En op de een of andere manier heb ik iets tegen planten en struiken met bonte bladeren of met van dat dikke blad zoals de liguster of hulst. Maar de meeste van dat soort planten en bomen passen sowieso niet in dit landschap, dus die zou ik om die reden al nooit planten."

Tuinierfrustraties? "Ik vind dahlia's geweldig, maar die doen het bij mij altijd heel slecht. Ik zou dolgraag een dahliathuin hebben zoals mijn oma vroeger had, of die je soms in van die typische Hollandse moestuinen ziet. En helaas heb ik ook weinig succes met wilde eenjarige zomerbloemen die je rechtstreeks in de grond zaait. Die vind ik prachtig, maar ik heb kippen en er zijn veel vogels, dus dat wordt meteen opgegeten. En van die netten in de tuin vind ik echt te lelijk dus dan maar geen eenjarige zomerbloemen. Het is een beetje schipperen soms."

Hoe kom je aan je planten? "Ik ga graag naar de plantenmarkt in de stadskweektuinen in Haarlem maar ik ga ook veel naar kwekerijen. Meestal ga ik met een vriendin – die trouwens wél een jaloersmakende dahliathuin heeft – en dan koop ik veel te veel, vooral in het voorjaar.

En ik zaai voor in potten in het voorjaar natuurlijk. Ik koop heel veel zakjes zaad en verzamel zaadjes van mijn eigen bloemen. Er moet dan wel gaas of een net over tegen de kippen en de vogels. Dat doe ik allemaal buiten; heel soms probeer ik het binnen maar dat vind ik wel een gedoe met al die potten."

Is het werk ooit klaar in zo'n tuin? "Natuurlijk zijn er eigenlijk altijd wel dingen te doen, maar ik tuinier nooit de hele dag hoor! Ik doe het altijd een beetje tussen de bedrijven door en ben zelden urenlang aan het werk. Ik loop eerder tien keer per dag de tuin in om even dode bloemen te plukken of wat te wieden."

Wat is de fijnste maand in de tuin? "De hele eerste helft van het jaar, maar vooral juni is fijn; die combinatie van al het nieuwe dat er al is en het wachten op wat bijna komt. Het voorjaar is wel druk in de tuin – rozen snoeien in maart en heel veel wieden – maar het is heerlijk om buiten bezig te zijn. De zomer vind ik ook leuk, maar dan ben ik klaar met tuinieren. Dan doe ik niet veel meer dan dode bloemen

'TOT JUNI BEN IK BEZIG
IN DE TUIN, DAARNA
GENIET IK ALLEEN MAAR'

afknippen en eindeloos veel boeketten plukken om weg te geven of voor op m'n eigen tafel. Ik wil er dan zo veel mogelijk van genieten. Ik ben ook niet iemand die in de herfst de tuin 'winterklaar' gaat maken. Het is ook veel beter voor de egels, vogels en insecten om dat niet te doen. Bovendien sterven de planten en bloemen vanzelf af. En met een beetje geluk zie ik ze dan weer terug in de lente."

Wat zijn je plannen voor dit jaar? "Wat mijn werk betreft: vanaf 2 april heb ik de hele maand een grote expositie in het Ketelhuis in Apeldoorn met mijn borduurwerk en dagboektekeningen en ik doe in elk geval weer mee met het Kunstlijn-evenement in Haarlem. Ook leuk: ik heb een kinderboek geschreven en geïllustreerd over het levensverhaal van onze – helaas vorig jaar overleden – mopshond Bas. En daarna ga ik werken aan een boek met een selectie uit mijn dagboek want in 2017 doe ik het dagboektekenen 20 jaar! En wat ik in de tuin ga doen? Daar ben ik nog over aan het denken. Mijn grote wens is een moerbeiboom. En ik weet er al een plekje voor..." 🌻

MATHILDE RENES heeft de wal naast haar woonboot aan het Spaarne vlak bij Haarlem gedurende de afgelopen achttien jaar stukje bij beetje omgetoverd tot een adembenemende bloementuin. En die houdt ze niet voor zichzelf: op haar Facebookpagina plaatst ze elke dag een illustratie of borduurwerk over haar dagelijkse leven. Haar tuin speelt daarin vaak een prominente rol, vooral in het voorjaar en de zomer, als haar leven zich voornamelijk buiten afspeelt.

Elke dag een tekening, vaak van je tuin. Hoe is dat begonnen? “Als kunstenares schilderde ik veel, maar ik wilde ook mijn tekenvaardigheid bijhouden. Ik ben daarom in 1997 begonnen met een dagboek waarin ik elke dag een tekening maak over wat ik de dag daarvoor heb meegemaakt. Dagelijkse dingetjes: een wandelingetje met de hond, een museumbezoek, grasmaaïen, kinderen naar school brengen. Ik illustreer dus eigenlijk mijn eigen leven. Dat deed ik altijd gewoon voor mezelf en een groepje fans, maar sinds 2013 deel ik mijn tekeningen op mijn Facebookpagina. En nu blijkt dat veel mensen mijn werk leuk vinden en krijg ik er steeds meer likers bij.”

Soms borduur je je dagboektekeningen. Hoe gaat dat in z'n werk? “Daar ben ik eigenlijk pas vorig jaar mee begonnen. Soms is er een dagboektekening die me inspireert en waarvan ik dan een geborduurde versie maak, hoewel hij nooit hetzelfde wordt als de tekening. Het is meer een interpretatie. Dan maak ik er wat anders bij, of gebruik ik heel andere kleuren. Ik borduur uit de losse hand, zonder eerst een tekening op de stof te maken. Net als bij de illustraties begin ik met zwart en dan kleur ik het in. Of soms maak ik ze alleen als zwarte lijn. Over een borduurwerk doe ik wel een week of drie en ze zijn ook best groot, soms wel zeventig bij negentig centimeter.”

Hoe belangrijk is de tuin voor je? “Ik vind het leuk om de dagelijkse dingen uit mijn leven te laten zien – van de afwas tot het verven van de boot – maar mijn tuin zie je heel vaak terug. Vooral omdat de tuin – zeker in het seizoen – een belangrijke rol speelt in mijn leven. Ik loop elke ochtend eerst met een kop koffie de tuin door om even rond te kijken. Dan denk ik: o, kijk, de sneeuwkllokjes komen al op, of: daar zie ik een lege plek, wat zal ik daar eens tussen

zetten. En dan ben ik helemaal gelukkig. Ik teken vaak wat ik de dag daarvoor heb gedaan in de tuin: gesnoeid, gewied, verpoot, maar ook dat ik in de tuin aan het tekenen was, of een geweldig boek zat het lezen. Of gewoon niks aan het doen was en alleen maar genoot.

Toen ik hier achttien jaar geleden kwam wonen, was er alleen een zompig moeras van 600 vierkante meter, met een pruimenboom, een paar wilgen en twee hortensia's. Ik ben begonnen met het ophogen van de grond – er ging heel wat aarde op – en het ontginnen van het riet. Ik had niet echt een plan; elk jaar deed ik een stukje van vier bij vier meter en dan bedacht ik bij elke stukje welke planten ik wilde en waar. Er kwamen berken, een perenboom, een appelboom... Ik heb er jaren over gedaan maar nu heb ik alle vierkante meters gehad. Wat niet wil zeggen dat ik niet af en toe de boel lekker omgooi.”

'TUINIEREN IS PROBEREN. JE MOET MET JE EIGEN TUIN LEREN WERKEN'

Hoe heb je leren tuinieren? “Ik heb er veel over gelezen want het is wel handig dat je de basisprincipes weet. Dingen over de beste grond en hoeveel zon een plant nodig heeft. Ik probeer te werken volgens de principes van permacultuur, dus ik kijk goed wat elkaar versterkt en op welke plek planten en bomen het best gedijen, zonder gebruik te maken van allerlei niet-natuurlijke middelen. En verder is het een kwestie van proberen. Iedere tuin is anders en je moet met je eigen tuin leren werken. Zo ben ik dol op delphiniums maar in het begin werden mijn jonge plantjes steeds opgegeten door de slakken. Inmiddels weet hoe ik de slakken te slim af kan zijn: ik plant de delphiniums gewoon heel vroeg uit, voordat er te veel slakken zijn. En dan redden ze het wel. Ik ben een impulsieve tuinier. Ik kijk vooral naar wat ik mooi vind en hoe het bij elkaar staat. In het voorjaar bedenk ik wat ik wil en ontwerp ik het in mijn hoofd. Soms beslis ik dat ik die zomer alleen maar bloemen wil. Een ander jaar bedenk ik dat ik een moestuin wil. Of ik denk: misschien is het wel leuk om alle cosmea's bij elkaar te zetten. En dat doe ik dan.” ➔

klusje

geluk

'SOMS
TEKEN IK
DAT IK
IN DE TUIN
AAN HET
TEKENEN
BEN'

